L'Espanyol va ser una font habitual per tenir jugadors cedits durant els anys de Segona Divisió

El duel de demà contra l'Espanyol a Montilivi va adquirir encara més trascendència de la que podia tenir gràcies a la victòria de dijous contra l'Alabès. En joc hi haurà els tres punts i la possibilitat de continuar somiant amb Europa però també un premi menor i honorífic com el de ser el segon equip català de la competició.

De Girona-Espanyol se n'han vist una bona colla a l'estadi els darrers temps ja sigui al Torneig Costa Brava o a la Copa Catalunya. Tanmateix l'esperat duel entre periquitos i gironins sí que ha arribat finalment però és a Primera Divisió. Enrere queden els anys en què el Girona competia a Tercera, Segona B i Segona A i l'Espanyol ajudava el conjunt blanc-i-vermell amb cessions, algunes de fructíferes i d'altres de no tant. En aquesta etapa moderna a la categoria de plata (2008-17), el Girona ha vist com l'Espanyol li cedia una desena de jugadors.

Els primers a arribar van ser Galán i Juanma el curs 2009-10. Mentre el defensa madrileny va tenir un rendiment notable i va ser titular indiscutible (37 partits/1 gol), l'extrem maresmenc va ser molt intermitent (29/1). Això sí, Juanma serà recordat per haver forçat el penal que va transformar Kiko Ratón contra el Múrcia i va suposar la salvació a la categoria. El curs següent (10-11) arribaria Ángel Martínez. El gironí, tot i jugar, no va acabar de ser mai titular (36 partits). L'estiu del 2011 arribaria un joveníssim Dani Nieto que per culpa dels mals resultats de l'equip no va poder exhibir tot el que s'esperava d'ell. Tot i això els seus números van ser bons (35/6). Després de dos anys sense rebre cessions, l'Espanyol tornaria a obrir l'aixeta gràcies a les gestions de Quique Cárcel, que manté bones relacions amb el club. Així, per al curs 2014-15 aterrarien a Montilivi Cristian Gómez (8 partits) i Christian Alfonso (12 partits). Tots dos, però, van decebre pel que fa a rendiment i mai van gaudir de la confiança de Machín. Un any després (15-16), Cárcel aconseguiria fins a quatre cessions de cop de Cornellà: el porter Germán Parreño, que només va jugar un partit de Copa, Pol Llonch (11 partits), Carlos Clerc (40 partits) i Jairo Morillas (24/6). Només Clerc va oferir un rendiment alt. La temporada passada no va arribar cap jugador procedent de l'Espanyol i enguany, ja a Primera les cessions de joves jugadors de Cornellà han deixat de ser una opció per al Girona. Això sí, durant l'estiu Cárcel va estar negociant amb Jordi Lardín la cessió de l'equatorià Felipe Caicedo, que finalment no va reeixir.

Les bones relacions Girona-Espanyol no són només d'aquesta etapa a Segona A. Per trobar-ne l'origen cal recular més de quaranta anys en el temps. Era la temporada 1975-76 quan l'aleshores directiu del futbol base espanyolista i membre de la Federació Catalana, Francisco Murio, tenia una estreta vinculació amb Tossa, d'on en seria regidor. L'estiu del 75, Murio va anunciar que oferiria una dotzena de jugadors al Girona dels quals van acabar arribant Duran, Mena, Gómez, Villaronga, Amador i Mas a mes d'un Paco Flores que va aterrar a Montilivi gairebé per sorpresa després de jugar al Sant Andreu.

Abans del retorn a la categoria de plata el 2008, la relació va continuar amb comptagotes sobretot perquè el Girona va estar-se forces anys a Tercera o més avall, categories a les quals a l'Espanyol no li interessava tenir jugadors cedits. Homes com Cristo (87-88) o Sergio Postigo (2004-05) també van jugar cedits pel club periquito.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/04/22/lespanyol-font-habitual-jugadors-cedits/909030.html?utm_source=rss